

Ý nghĩa nhan đề bài thơ Ánh trăng ngắn gọn

Bài mẫu 1

Ánh trăng không chỉ là vẻ đẹp của thiên nhiên, đất nước bình dị, hiền hậu mà nó còn là một thứ ánh sáng diệu kỳ (đối với nhân vật trữ tình trong bài thơ, đó là nghĩa tình đẹp đẽ của quá khứ). Ánh sáng ấy có thể len lỏi vào những nơi khuất lấp trong tâm hồn con người để thức tỉnh họ nhận ra những điều sai trái, hướng con người ta đến với những lẽ sống cao đẹp - lẽ sống “uống nước nhớ nguồn”, ân nghĩa thủy chung cùng quá khứ. Đó chính là ý nghĩa của bài thơ được Nguyễn Duy gửi gắm trong qua nhan đề “Ánh trăng”.

Bài mẫu 2

Cuộc sống yên vui dễ khiến con người ta quên đi những năm tháng gian khổ, quên đi quần chúng cách mạng đã phải đổ xương máu để làm nên chiến thắng, quên đi những miếng cơm, manh áo đã giúp đỡ ta trong những ngày đói rét chiến tranh và quên cả ánh trăng tròn vành ngày đêm soi sáng. Chọn cái thời điểm con người ta dễ quên ấy, Nguyễn Duy đã viết bài thơ này với nhan đề là “Ánh trăng” như một lời nhắc nhở sâu sắc về truyền thống đạo lý “Uống nước nhớ nguồn”. Ánh trăng không chỉ là vẻ đẹp thiên nhiên đất nước bình dị mà nó còn là một thứ ánh sáng diệu kỳ, ánh sáng ấy có thể len lỏi vào trong những góc khuất tối tăm nhất của tâm hồn con người và thức tỉnh họ nhận ra những điều sai trái, sửa chữa để hướng tới những giá trị sống cao đẹp – lẽ sống “Uống nước nhớ nguồn”, “Ăn quả nhớ kẻ trồng cây”. Đối với chủ thể trữ tình trong bài thơ, đó còn là tình nghĩa son sắt thủy chung của quá khứ. Ánh trăng vẫn cứ đứng im ở đấy, chờ đợi con người, dù người ta có quên nhưng trăng vẫn nhớ, trăng vẫn ở đó, không bao giờ quên. Đây là một nhan đề thấm đẫm giá trị nhân văn và hướng về nguồn cội, “ánh trăng” là một hình tượng nghệ thuật mang nhiều ý nghĩa sâu sắc trong tác phẩm.

Và đó cũng là ý nghĩa của bài thơ được Nguyễn Duy gửi gắm trong nhan đề thơ “Ánh trăng”.

Bài mẫu 3

Ánh trăng không chỉ là hình ảnh của đất trời thiên nhiên. Ánh sáng ấy có thể len lỏi vào những nơi khuất lấp trong tâm hồn con người để thức tỉnh họ nhận ra những điều sai trái, hướng con người ta đến với những giá trị đích thực của cuộc sống.

Nhan đề bài thơ mang ý nghĩa biểu tượng - “ánh trăng” như ánh sáng của hàng nghìn nến đã thấp sáng lên một góc tối của con người, thức tỉnh sự ngủ quên của con người về nghĩa tình thủy chung với quá khứ, với những năm tháng gian lao nhưng rất hào hùng của cuộc đời người lính.

Bài thơ nêu lên vấn đề của mọi người, mọi thời, đó là lời tự nhắc nhở, thấm thía về thái độ tình cảm đối với quá khứ gian lao, với thiên nhiên đất nước bình dị, hiện hậu đối với người đã khuất và đối với chính mình.

Bài mẫu 4

Nguyễn Duy đặt cho bài thơ của mình nhan đề “Ánh trăng” ẩn chứa nhiều ý nghĩa sâu sắc. Trước hết, ánh trăng là hình tượng trung tâm, xuyên suốt toàn tác phẩm. Trăng trong thơ ca đã không còn là một hình ảnh mới mẻ. Từ xưa cho đến nay, trăng xuất hiện nhiều trong các thi phẩm và mang một dụng ý nghệ thuật khác nhau mà các nhà thơ thể hiện.

Còn trong bài thơ này, ánh trăng, đầu tiên mang ý nghĩa tả thực, đó là trăng của thiên nhiên. Sau đó, nó còn mang ý nghĩa biểu tượng. Ánh trăng ở đây đã trở thành người bạn tri kỷ của những người chiến sĩ trong những năm chiến tranh. Đồng thời qua hình ảnh này, Nguyễn Duy cũng muốn nhắc nhở về những năm

tháng gian lao đã qua của cuộc đời người lính gắn bó với thiên nhiên, đất nước bình dị và hiền hậu. Hay đó cũng chính là lời nhắc nhở về truyền thống “uống nước nhớ nguồn” của dân tộc Việt Nam từ xưa đến nay.

Bài mẫu 5

Bài thơ Ánh trăng được Nguyễn Duy sáng tác năm 1978, được in trong tập thơ cùng tên. Khi đặt cho tác phẩm của mình nhan đề là “Ánh trăng”, Nguyễn Duy muốn gửi gắm vào hình ảnh trăng nhiều ý nghĩa sâu sắc. Tác giả đã nâng “ánh trăng” lên thành biểu tượng chứa đựng nhiều ý nghĩa. Trước hết, ánh trăng đại diện cho vẻ đẹp vĩnh hằng và bất tử của thiên nhiên. Hình ảnh ánh trăng đã vô cùng quen thuộc trong cuộc sống của con người. Tiếp đến, ánh trăng còn là người bạn đồng hành cùng tác giả trong những năm tháng tuổi thơ, khi sống hòa mình với thiên nhiên. Đặc biệt nhất, trăng đã trở thành người bạn tri kỷ, dõi theo từng bước đường chiến đấu của người chiến sĩ, gắn bó trong những năm tháng chiến tranh gian khổ. Cuối cùng trăng là đại diện cho quá khứ nghĩa tình, bao dung, đẹp đẽ. Ánh trăng mang đến cho ta một thông điệp, một bài học về lẽ sống thủy chung, ân tình với quá khứ. Đó là lời nhắc nhở con người ghi nhớ truyền thống “uống nước nhớ nguồn” - một truyền thống tốt đẹp của dân tộc ta.

Bài mẫu 6

Trăng là nguồn cảm hứng bất tận của thi nhân xưa. Chúng ta từng bắt gặp ánh trăng sáng soi rọi tình yêu, nỗi nhớ quê hương trong “Tĩnh dạ tứ” của Lí Bạch hay ánh trăng huyền ảo, người bạn tri âm với người tù cộng sản qua bài “Ngắm trăng” của Hồ Chí Minh. Vẫn lựa chọn đề tài ánh trăng ngỡ như đã rất quen thuộc đó, nhà văn Nguyễn Duy đã sáng tạo và làm phong phú hơn cho vẻ đẹp và ý nghĩa của vầng trăng.

“Ánh trăng” là nhan đề bài thơ đồng thời cũng là hình ảnh xuyên suốt bài thơ và là đối tượng để nhà thơ Nguyễn Duy thể hiện những quan niệm, triết lý về cuộc đời. “Ánh trăng” xuất hiện với tư cách là hình ảnh thực, một hiện tượng, biểu tượng của thiên nhiên. Nó gắn liền với cái thi vị, lãng mạn, tươi mát. Trong bài thơ vầng trăng còn là người bạn gắn bó với những kỉ niệm tuổi thơ, đồng thời cũng gợi nhắc con người nhớ đến truyền thống “uống nước nhớ nguồn”.